

Új középiskola-típus Franciaországban. Mint ismeretes, a hét évfolyamú francia középiskola kettős tagozatú és e tagozatok közül csak az alsó egységes, a felső, hároméves tagozat négy szakra, «*section*»-ra oszlik. A négy szak közül háromban szerepel a latin nyelv, a negyedikben csak modern nyelveket tanítanak. A *C* és *D* szakokban a fősúly a matematikára esik, meg a természettudományokra. *E. Brucker* a *La Revue de l'Enseignement des Sciences* 18. számában (1908 október) azt a gondolatot veti fel, hogy mit csináljon az alsó tagozat végeztével az olyan növendék, aki csak latinból és matematikából gyenge, a többi tárgyakból pedig rendesen megfelel. Az ilyen tanuló számára nincs alkalmas felső tagozat. Pedig ha orvosi, gazdasági, ipari, kereskedelmi pályára akar lépni, ott elég az a latin és matematikai tudás, amennyire az alsó tagozatban szert tehetett, tehát nincs jogunk elzárni az útját ezektől a pályáktól. Ép ezért szükséges volna olyan szak létesítése (*section E*), amely erős modern irodalmi és természettudományi műveltséget ad latin és matematika nélkül. Ezen új szak felállítására segítené a többi szakokat is. A latin és matematika szakjait jelenleg elárasztják ezek a tanulók, akik csak gátjai az iskola eredményes munkájának. Másrészt az iskolai reform óta a tanulók főképpen a *C* és *D* szakokat látogatják, ha tehát a természettudományokat a matematika fölé rendelő szak nyílnék, e szakok zsúfoltsága is enyhülne.

Brucker cikke nagy feltűnést keltett Franciaországban, egyrésztől erős ellenmondásokra adott okot, a gondolat azonban támogatókra is talált. *Hubert Bourgin* a *Revue Universitaire* 1909 juniusi számában kel Brucker védelmére. Kimutatja, hogy az újonnan létesítendő szak megfelel a francia középiskola szellemének, a tanulók egyéni képességeihez való alkalmazkodásnak és hasznos újítást jelent, mert fontos foglalkozási ágakra nevelne képzett ifjakat. *K—n.*

*

Szolgálati pragmatika. Amit nálunk már régóta hiába sürget a tisztviselői kar, különösen pedig a tanárság, azt Franciaországban törvényesen szabályozták. Az iskolai törvényhozás két esetet különböztet meg, amelyben valakit a tanítás jogától meg lehet fosztani: a bűnügyi felfüggesztést és a fegyelmi felfüggesztést. Az első eset akkor áll be, ha valaki büntetett vagy becsületbe ütköző cselekményt követ el, ha a törvényszék hivatalvesztésre ítéli. Másrésztől az oktatásügyi tanároknak joguk van valakit minden törvényes eljárástól függetlenül is felfüggeszteni, esetleg a tanítástól teljesen eltiltani. Amíg azonban az első esetben a törvényszék felmentő ítélete egyúttal a felfüggesztés megszüntetését is jelentette, a fegyelmi ügyekben a tanítószemélyzetnek eddig nem volt törvényes eszköze a jogárba

